

De Kleine Muskusschildpad

Sternotherus minor

Care-Sheet (Nederlands)

Een jong mannelijk dier (*Sternotherus minor minor*) toont zijn alerte karakter.
Foto: Pieter van den Heuvel

Auteur: Mark Klerks

Inleiding

De kleine muskusschildpad behoort tot de kleinste schildpadden ter wereld. De uiterlijke schildlengte is dan ook slechts 13,5 cm. Het diertje komt voor in zuidoosten van de Verenigde Staten en heeft als inheemse benaming 'Loggerhead Musk Turtle'.

Van de kleine muskusschildpad bestaan twee ondersoorten waarvan de nominaatvorm (*Sternotherus minor minor*) het meeste in gevangenschap voorkomt. De andere ondersoort, *Sternotherus minor peltifer*, ook wel gestreepte kleine muskusschildpad genoemd onderscheid zich door strepen in de nek i.p.v. vlekken. Het carapax heeft drie duidelijke lengtekielen en is geelbruin of oranje-achtig van kleur met zwarte streepjes. De lengtekielen kunnen minder prominent zijn bij oudere dieren. Het kleine kruisvormige plastron is geelachtig of roze van kleur. De kop en de pootjes zijn roze met zwarte puntjes. Volwassen mannetjes hebben vaak een veel grotere kop dan de vrouwtjes. Vanwege de geringe afmeting en aantrekkelijk gedrag is deze soort uitermate geschikt voor huisvesting in gevangenschap.

Sternotherus minor minor

Foto: Mark Klerks

Deze volwassen man laat duidelijk de opvallend vergrote kop zien, die volwassen dieren vaak ontwikkelen. Duidelijk zichtbaar zijn de dikke hoonranden, zeer geschikt voor het natuurlijke dieet waaronder veel slakken en schaaldiertjes.

Sternotherus minor peltifer

Foto: Richard Lunsford

De gestreepte kleine muskusschildpad heeft andere kleuringen en patronen dan de andere ondersoort, zoals dit volwassen exemplaar duidelijk laat zien. In plaats van stippen staan er meerdere horizontale strepen, waardoor deze ondersoort voor velen bijzonder aantrekkelijk is.

Biotoop

Deze soort komt voor in Oost-Tennessee, centraal Georgia, Noord-Florida en in een deel van Mississippi. Het dier leeft in rivieren, kreken, moerassen en poelen. Deze

schildpad is geen echte zoonanbidder en komt daarom veel minder op het droge dan andere muskusschildpadden. Het klimaat is tropisch te noemen.

Een zonnende *Sternotherus minor minor* vrouw, een echte zeldzaamheid de dieren zo te treffen
Foto: Mark Klerks

Huisvesting

Het verblijf kan vrij simpel zijn. De dieren zijn niet echt goede zwemmers ze lopen meer over de bodem. Een verblijf van 1m bij 0.50 is voldoende voor twee a drie volwassen dieren. De dieren kruijen graag weg. Bij mij kruijen ze onder de zandbak weg waar het ook wat donkerder is of onder de houten stronken. Het verblijf wordt verlicht mbv één warmtespot (40-60Watt) en een TL-buis. Er bevinden zich geen UV-lampen in het verblijf. Als bodembedeking voor volwassen dieren kan je grind gebruiken. Verder kan je het verblijf aankleden met waterplanten zoals waterpest. Een combinatie met vissen zoals guppies gaat ook zeer prima. Deze houden het verblijf ook schoner. Maar houd er rekening mee dat ze ook vissen kunnen eten. Een binnenfilter om het water te reinigen maakt het verblijf compleet. De dieren zijn goede klimmers. Op de dieren kan ook alggroei ontstaan. Sommige dieren kunnen dagen op het landgedeelte doorbrengen en graven zich soms ook voor een langere periode in het zand in, terwijl andere exemplaren nooit op het droge komen. Ingraven

kan ook komen door agressie van andere exemplaren in het verblijf. Hierop moet je bedacht zijn. Zo nodig kan je de dieren periodiek splitsen. Mannen zijn wat agressiever en paringsgezind.

De kleine muskusschildpad schijnt een van de agressievere ondersoorten te zijn.

Geschikte huisvesting voor *Sternotherus minor minor* met veel hout en een zandbodem
Foto: Pieter van den Heuvel

Voeding

Deze soort is niet een moeilijke eter. Denk bij de voeding aan schildpaddenpudding (zelf maken), runderhart, commerciële schildpaddenkorrels (bv. Tetra Reptomin), luidi, slakken, meelwormen, regenwormen en moriowormen. Ook eten ze soms van de waterplanten. De dieren hebben genoeg aan twee tot drie keer per week een maaltijd.

Kweek

De vrouwtjes leggen 2-4 eieren per legsel en meerdere legsels per seizoen. Wanneer de vrouwtjes eieren moeten leggen dan zijn ze meer op het droge te vinden. Voor het daadwerkelijk leggen van de eieren wachten ze een rustig moment af. Meestal is dit in de avond maar kan ook 's nachts. Incubatie kan in gewoon vermiculiet. De broedtemperatuur is zo rond de 28 graden maar er zijn ook spontaan dieren in het verblijf geboren.

Opkweek van jonge dieren

De opkweek van jonge dieren is redelijk eenvoudig. Nadat de dooier volledig is geabsorbeerd worden de jonge diertjes in een klein, onverwarm bakje geplaatst. Daarin hebben ze slechts enkele cm's water tot de beschikking. Ze moeten vanuit rust nog kunnen ademen. Aankleding kan bestaan uit een takje waterpest en een steen. Gezien het geringe formaat van de juveniele dieren kun je beter geen bodemsubstraat en een filter gebruiken. Voor een gedetailleerde beschrijving verwijzen wij naar een kweekverslag gepubliceerd in *Trionyx* (J. Stumpel, Nederlandse Schildpadden Vereniging 2006).

Een pasgeboren *Sternotherus minor minor*.
Foto: Mark Klerks

Voor meer vragen kunt u contact opnemen met het **stamboek *Sternotherus minor*** (sternotherus-minor@studbooks.org). Ook kunt u informatie vinden via www.studbooks.org